

07/08/2023

Η εορτή του Αγίου Νικάνορος στην Αγκαθιά Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε σήμερα και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Αγκαθιάς επί τη εορτή του Αγίου Νικάνορος.

«Ο Χριστός και η Εκκλησία μας δεν θεωρούν τα υλικά αγαθά κατα-κριτέα και απορριπτέα, άλλω-στε και αυτά ο Θεός μας τα δίδει, μας διδάσκουν όμως ότι δεν θα πρέπει να μπαί-νουν ποτέ πάνω από την ψυχή μας και τις ανάγκες της, **δεν θα πρέπει να προ-ηγούνται ποτέ του Θεού και της αγάπης μας προς αυ-τόν**, γιατί τό-τε μας οδηγούν στην καταστροφή. Και δεν υπάρχει τραγικότερη κα-τάληξη της ζωής μας από αυτή την κατα-στρο-φη, διότι, όπως είπε και ο Χριστός, “τι γαρ ωφελήσει άνθρω-πον εάν κερ-δήση τον κό-σμον όλον και ζη-μι-ω-θή την ψυχήν αυ-τού;”», είπε μεταξ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

«Ας προσέξουμε, λοιπόν, και ας μιμηθούμε το παρά-δειγ-μα του εορ-ταζό-με-νου και τιμωμένου σή-μερα οσίου Νικάνορος, ώστε διά των πρεσβεί-ων του να αξιωθούμε και εμείς της σωτηρίας και της βασι-λείας των ουρανών, την οποία απολ-αμβάνει ο όσιος κοντά στον μεταμορ-φω-θέντα Κύριό μας», τόνισε.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε:

«Ὡς ἔνσαρκος ἄγγελος πολιτευ-θείς ἐπὶ γῆς τῆς νίκης τόν στέ-φα-νον ἐν οὐρανοῖς ἐκ Θεοῦ πα-ρέ-λα-βες, Ὅσιε».

Στή χορεία τῶν με-γά-λων ἀσκη-τῶν, τῶν ὁ-σίων καὶ θεοφόρων πα-τέ-ρων πού ἔζησαν καὶ ἀγίασαν στήν περιοχή μας ἀνήκει καὶ ὁ ἐορ-ταζόμενος σήμερα ἅ-γι-ος προστά-της τῆς ἐνο-ρίας, ὁ [ἅγιος Νικά-νωρ](#) ὁ ἰδρυτής τῆς Μο-νῆς τοῦ ὄρους Καλ-λι-στράτου.

Τά πλούτη καὶ τά ἀγαθά τοῦ κόσμου δέν εἴλκυσαν ποτέ τήν ψυχή του, ἡ ὁποία ἀπό τή νεανική του ἡλικία ἦταν στραμμένη πρὸς τόν Χριστό, τόν ὁποῖο ἀγαποῦσε καὶ στόν ὁποῖον ἐπιθυμοῦσε νά ἀφιερωθεῖ ὀλοκληρωτικά. Γι' αὐτό καὶ δέν δυσκολεύθηκε, ὅπως ὁ νεανίσκος τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου, ὅταν αἰσθάνθηκε μέ-σα του τήν κλήση τοῦ Θεοῦ, νά διανείμει ὀλό-κλη-ρη τήν πε-ρι-ουσία τῶν γο-νέων του στούς φτωχοὺς καὶ νά ἀποσυρ-θεῖ ἀρχικά σέ ἓνα μο-ναστήρι τῆς Θεσσα-λο-νί-κης γιά νά ζήσει ἐκεῖ μέ αὐ-στηρή ἄσκηση, διαρκῆ νηστεία καὶ προ--σευχή.

Σύντομα ἡ ἄσκησή του ἀπέδωσε καρπούς πνευματικούς, ὅμως ὁ ὄσιος Νικάνωρ ποθοῦσε ἀκόμη περισσότερο τόν Χριστό, ποθοῦσε νά βρῆται μόνος μόνω Θεῷ καὶ γι' αὐτό δέν συγκινήθηκε οὔτε πα-ρα-σύρθη-κε ἀπό τήν ἀγάπη καὶ τόν θαυ-μα-σμό τῶν ἀνθρώπων γιά τήν ἀρετή καὶ τήν ἀγιότητά του, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν

νά τόν έκλέξουν Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης.

Έτσι αποφάσισε νά έγκα-τα-λείψει γιά δεύτερη φορά τά πάντα καί νά αναζητήσει τήν ήσυ-χία, ή όποία εΐναι προϋπόθεση τής άπολύτου άφοσιώσεως στόν Θεό καί τής ένώ-σεως μαζί του.

Αναζητώντας έναν ήσυχο τόπο έφθασε ό άγιος Νικάνορας καί στίς όχθες τοϋ Άλιάκμονα, όπου έγκα-ταβίωσε γιά ένα διάστημα στή Σκήτη τής Βεροίας, καί στή συνέ-χεια ποθώντας άκόμη περισσότερη μόνωση καί ήσυχία, προχώρησε πρός τό Καλλί-στρα-το όρος, όπου τελικά έγκαταστάθηκε καί άνή-γειρε τή Μονή τής Μεταμορφώ-σεως τοϋ Χριστοϋ στό σημείο πού βρήκε τήν εικόνα της καθ' υπό-δει-ξη τοϋ Θεοϋ.

Έκεΐ έζησε μέχρι τήν κοίμησή του, άγωνιζόμενος νά μεταμορφώ-σει μέ τήν άσκηση, τή νηστεία καί τήν προσευχή τόν έαυτό του, καί άξιώθηκε νά ζήσει όντως τή δική του προσωπική μεταμόρφωση, ώστε δικαίως ό ιερός ύμνογράφος νά τόν άποκαλεί ένσαρκο άγγελο, όπως άποκαλεί καί τόν προφήτη Ήλία, έναν από τούς δύο παρόντες κατά τή Μεταμόρφωση τοϋ Κυρίου μας προφήτες.

Αυτόν τόν ένσαρκο άγ---γελο τιμοϋ-με καί έ-μεΐς σήμερα έδω στήν ένο-ρία σας, καί αυτόν προ-βάλ-λει ή Έκ-κλησία μας ως πρότυπο καί παρά-δειγ-μα ζωής γιά όλους μας. Αυτό βεβαίως δέν ση-μαί-νει ότι πρέπει νά βα-δίσουμε όλοι τόν δρό-μο πού βάδισε ό ό-σιος Νι-κάνωρ, τόν δρό-μο τής άποκλειστικής άφιε-ρώ--σεως στόν Θεό, γιά νά φθάσουμε στή σωτηρία, διότι γιά νά τόν βαδί-σου-με πρέπει νά έχουμε τήν

κλήση και τίς πνευ-μα-τικές δυ-να-τότητες πού είχε εκεί--νος, καθώς «ού πά-ν-τες χω-ροῦσι». Ἄν ὅμως δέν μπο-ροῦ-με νά φθάσουμε στά ὕψη τῆς ἀγιο-τητος στά ὁ-ποῖα ἀνέβη ὁ ὁσιος Νικά-νωρ, μποροῦμε νά ἐμπνευ-σθοῦ-με ἀπό τή ζωή του και νά μιμη-θοῦμε στό μέτρο τῶν δι-κῶν μας δυ-νατο-τή-των τίς δικές του προ-σπά-θειες και τούς δι-κούς του ἀγῶ-νες.

Μποροῦμε και πρέπει νά προσπα-θήσουμε νά ἀπε-ξαρ-τηθοῦμε ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά. Ὁ Θεός δέν μᾶς ζητᾶ νά τά ἀρ-νη-θοῦμε ἢ νά τά ἐγ-κα-τα-λεί-ψουμε, ἐφόσον ζοῦ---με στόν κό-σμο, ἀλ-λά μᾶς ζητᾶ νά μήν εἶναι αὐτά πρώτιστη προ-τε-ραι-ό-τητά μας, νά μήν εἶναι ἡ ἀπό--κτη-σή τους ὁ μόνος σκο-πός τῆς ζωῆς μας, νά μήν εἶναι ἡ μόνη μας μέρι-μνα ἡ αὔξησή τους. Για-τί βλέπουμε ποῦ ὁδηγεῖ ἡ προ-σκόλληση στά ὑλι-κά ἀγαθά. Τό βλέπουμε μέ-σα στό εὐαγγέλιο, στό πα--ράδειγμα τοῦ ἐνα-ρέτου κατά τά λοιπά νεα-νίου, πού προανέ-φε-ρα, ὁ ὁποῖος ἔχα-σε τήν εὐκαιρία νά ἀκο-λουθήσει τόν Χριστό, για--τί δέν μποροῦσε νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τόν πλοῦτο του. Τό βλέπου-με και στό παράδειγμα τοῦ ἄφρονος πλου-σίου τῆς εὐαγγελικῆς παρα-βο-λῆς.

Ὁ Χριστός και ἡ Ἐκκλησία μας δέν θεωροῦν τά ὑλικά ἀγαθά κατα-κριτέα και ἀπορριπτέα, ἄλλω-στε και αὐτά ὁ Θεός μᾶς τά δίδει, μᾶς διδάσκουν ὅμως ὅτι δέν θά πρέπει νά μπαί-νουν ποτέ πάνω ἀπό τήν ψυχή μας και τίς ἀνάγκες της, δέν θά πρέπει νά προ-ηγοῦνται ποτέ τοῦ Θεοῦ και τῆς ἀγάπης μας πρός αὐ-τόν, γιατί τό-τε μᾶς ὁδηγοῦν στήν καταστροφή. Και δέν ὑπάρχει τραγικότερη κα-τάληξη τῆς ζωῆς μας ἀπό αὐτή τήν κατα-στρο--φή, διότι, ὅπως εἶπε και ὁ Χριστός, «τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρω-πον ἐάν κερ-δήσῃ τόν κό-σμον ὅλον και ζη-μι-ω--θῇ τήν ψυχήν αὐ-τοῦ;»

Ἄς προσέξουμε, λοιπόν, και ἅς μιμηθοῦμε τό παρά-δειγ-μα τοῦ ἐορ-ταζο-μέ-νου και τιμωμένου σή-μερα ὁσίου Νικάνορος, ὥστε διά τῶν πρεσβει-ῶν του νά ἀξιωθοῦμε και ἐμεῖς τῆς σωτηρίας και τῆς βασι-λείας τῶν οὐρανῶν, τήν ὁποῖα ἀπολ-αμβάνει ὁ ὁσιος κοντά στόν μεταμορ-φω-θέντα Κύριό μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK